

[Brusvang.]

klart fascistisk diktatur, og hvor der ikke havde fundet nogen revolution sted? Jeg vil også gerne her vide fra ministeren: hvad foretog Danmark sig egentlig dengang i den anledning? Protesterede vi mod, at Portugal blev medlem?

Direkte valg til Europa-Parlamentet: Jeg vil da gerne glæde hr. Maigaard med at sige, at nøjagtig de betragtninger, som han har anført med hensyn til, hvad dette direkte valg til Europa-Parlamentet kan føre til, nemlig en større kompetence for Parlamentet fremover, nøjagtig de samme betragtninger og vurderinger har jeg, blot med den forskel, at jeg vurderer det positivt. Jeg mener, at EF-Parlamentet bør have en øget indflydelse. Det bør have en større kompetence, og jeg finder, det er helt i tråd med denne linje, at vi nu siger ja til det direkte valg. Vort principielle standpunkt i så henseende skal også være klart. Vi siger ja til en fælles valgdato som det principielt rigtige. Vi siger nej til dobbeltmandatet principielt set, men det ændrer ikke, at jeg, da ministeren for nogen tid siden i markedsudvalget bad om mandat til at drage af sted for at medvirke til udarbejdelse af et konventionsudkast, hvor disse to ting, tidspunkt og dobbeltmandat, skulle være genstand for national afgørelse, kunne sige: ja men det kan jeg godt leve med, det kan mit parti godt leve med, fordi det for os er så afgørende, at vi har et så bredt flertal i denne sal bag vor EF-politik som muligt. Alene den omstændighed, at det på markedsudvalgets møde blev oplyst, at ikke den samlede socialdemokratiske gruppe, men kun et stort flertal af denne kunne gå ind for denne sag, viser jo, at her fører flertallet i socialdemokratiets gruppe en kamp for at fastholde vor EF-politik, og denne kamp og disse bestræbelser vil jeg gerne komme i møde ved at sige: ja men så må det være rimeligt at give dem den ekstra tid. Jeg tror nemlig, der vil ske dette, at man vil blive klar over — det vil man også blive klar over i den socialdemokratiske gruppe som helhed — at det er nødvendigt i det lange løb at give afkald på dobbeltmandatet. Jeg tror, alt andet er urealistisk.

Her vil jeg så vende mig til et spørgsmål, jeg har fremdraget i markedsdebatten gang på gang, og som har en nøje sammenhæng

med spørgsmålet om dobbeltmandat i Europa-Parlamentet, nemlig spørgsmålet om den procedure, hele den arbejdsform og den arbejdsbyrde, der er i markedsudvalget. Jeg må måske have lov til at demonstrere for forsamlingen, at dette er den dagsorden, som man har til markedsudvalgets næste møde, og dagsordenen viser, at man forudser forhandlinger med miljøministeren, udenrigsministeren, undervisningsministeren, forskningsministeren, som vistnok er den samme, landbrugsministeren og socialministeren. For hver enkelt af disse ministre foreligger der en dagsorden på mellem 10 og 20 punkter, det bliver i alt en dagsorden på noget mellem 50 og 60 punkter.

Jeg må sige, at jeg må udtale min allerstørste beundring for hr. Maigaard, som for et øjeblik siden fra denne talerstol sagde, at der var ingen vanskeligheder for ham eller hans parti ved at overse de store linjer og de store problemer og samtidig beskæftige sig med alle detaljer. Jeg anser det for helt urealistisk. Det er en antagelse, der strider imod virkeligheden, hvis man tror, at det markedsudvalg vi har, på de betingelser vi arbejder under, er i stand til at følge alle detaljer i en så omfattende dagsorden. Hvad er resultatet? Man må prioritere sin arbejdsindsats, man må komme til de møder, hvor man mener, der er noget oppe, som er væsentligt, og man må droppe nogle af de andre. Det er resultatet. For man kan simpelt hen ikke leve med det, som det er. Det er et markedsudvalg. Det er ikke bare blevet et organ, der giver fuldmagt, men det er blevet en spændetrøje, og det er blevet en spændetrøje ikke bare for regeringen, hvad enten den hedder venstre eller den hedder socialdemokratiet, men det er også blevet en spændetrøje for udviklingen, og det finder jeg beklageligt. Jeg kan ikke se rettere, end at når denne erkendelse efterhånden breder sig — og det gør den altså ikke hos hr. Maigaard efter hans udtalelse, men måske hos flere af os andre — så må konsekvensen blive, at vi må arbejde selektivt, at vi må udvælge bestemte emner og bestemte problemstillinger, som vi vil tygge igennem i markedsudvalget, og så lade de andre ligge.

Men nu tror jeg, man kan se sammenhængen mellem denne fremstilling af arbejdet i markedsudvalget og så dette, jeg siger: det